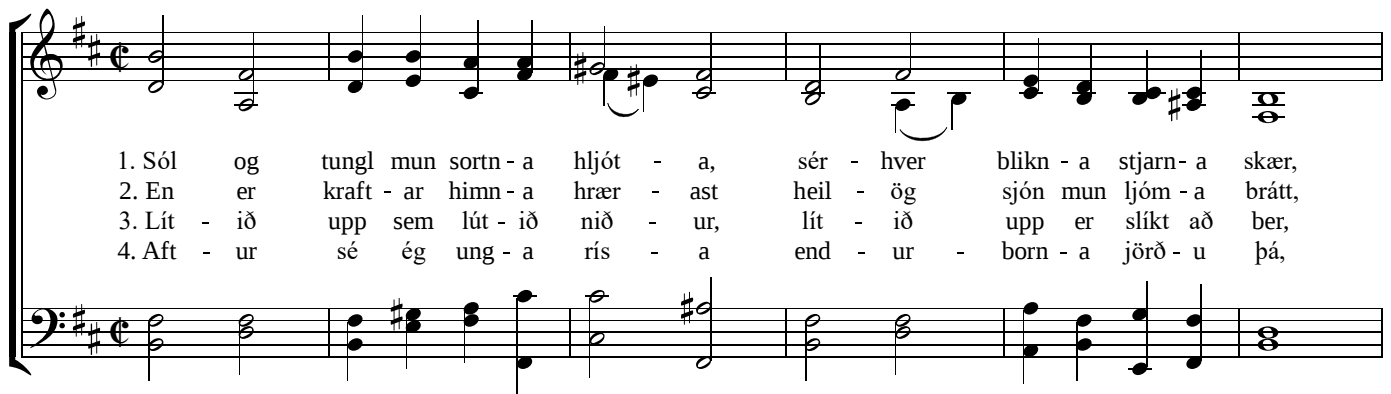

214

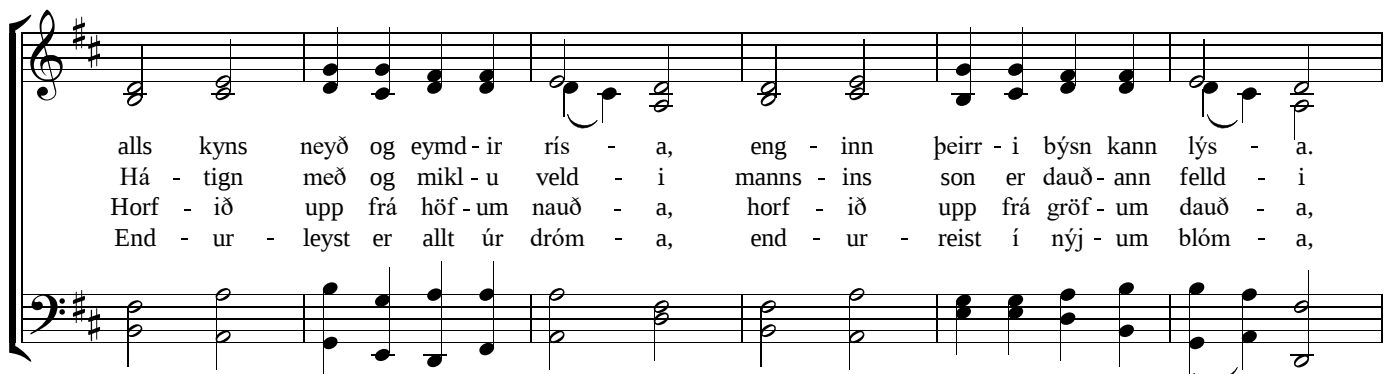
Sól og tungl mun sortna hljóta

1. Sól og tungl mun sortna - a hljót - a, sér - hver blikna - a stjarna - a skær,
 2. En er kraft - ar himn - a hrær - ast heil - ög sjón mun ljóm - a brátt,
 3. Lít - ið upp sem lút - ið nið - ur, lít - ið upp er slíkt að ber,
 4. Aft - ur sé ég ung - a rís - a end - ur - born - a jörð - u þá,

öld - ur hafs í æð - i þjót - a, ang - ist ríkj - a fjær og nær,
 hún á skýj - um skjótt mun fær - ast skærr - i sól um loft - ið blátt.
 skelf - i neyð þá eng - in yð - ur, yð - ar lausn því ná - læg er.
 aft - ur sé ég ljós - in lýs - a ljóss - ins skær - u hvelv - ing á.

alls kyns neyð og eynd - ir rís - a, eng - inn þeir - i býsn kann lýs - a.
 Há - tign með og mikl - u veld - i manns - ins son er dauð - ann felld - i
 Horf - ið upp frá höf - um nauð - a, horf - ið upp frá gróf - um dauð - a,
 End - ur - leyst er allt úr dróm - a, end - ur - reist í nýj - um blóm - a,

Svo fer dag - ur dóms í hönd, dyn - ur skelf - ing yf - ir lönd.
 kem - ur deg - i dóms - ins á dýrð - ar - söl - um him - ins frá.
 horf - ið upp frá harmi' og sorg, horf - ið upp í lífs - ins borg.
 nýj - an him - in, nýj - a jörð nú má byggj - a Drott - ins hjörð.

5. Sól og tungl mun sortna hljóta,
 sérhver blikna stjarna skær.
 Aldrei slokkna, aldrei þrjóta
 orðsins ljós er Guð oss ljær.
 Jörð og himinn fyrirfarast
 fyrr en nokkur maður varast.
 Orðsins ljós þó aldrei dvín,
 eilíft það í heiði skín.